

Mi újság?

A Magyar Szentek Temploma havi tájékoztató lapja — 2020. február

Kiadja a Magyar Szentek Plébánia. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány.

A betegek világnapjáról az orvos szemével

Beteg és orvos: két összefüggő szerep. Szívesen vállalkoztam arra, hogy az orvosok szempontját képviselve írjak a betegek világnapjáról. A címet némiképpen finomítva, „az orvos” helyett egy orvos szemszögéből tudok hozzászólni ehhez a jelentős világeseményhez, tovább konkretizálva: egy keresztény orvos szemével.

A „keresztény” jelzőt nemcsak a pontosabb meghatározásom kívánja meg, hanem az ünnep keresztény-vallási eredete is, hiszen a betegek világnapját 1993-tól, **Szent II. János Pál** pápa kezdeményezésére ünnepeljük. Az ünnep általa megfogalmazott célja: „Isten egész népe kellő figyelmet szenteljen a betegeknek, illetve segítse elő a szenvedés megértését.” A nap dátuma is tudatos választás eredménye: 1858. február 11-én volt a Szűzanya első jelenése Lourdes-ban (Szt. Bernadett számára), ahol később a csodás forrás vize fakadt, mely azóta is több ízben a zarándok betegek testi gyógyulására, még többször – szinte minden alkalommal – lelkük megnyugvására szolgál. Az is maga a csoda, hogy a „világ” egyetemes rendszere akceptálta egyházunk fejének javaslatát.

Betegség, szenvedés, ünnep, világnap, az orvosok szerepe... Mennyi fogalom és összefüggés kínálja magát megvilágításra egy ilyen, egyszerűnek tűnő témában! Vágjunk bele!

Az ember: testtel is rendelkező szellemi lény. Hitünk szerint a **Teremtőtől** kaptunk lelkünk mellé testet, egyelőre erre a földi életre. Feladatot is egyben, hogy mindazt, amit kaptunk, gondozzuk, óvjuk, tartsuk fenn a lehetőségeink szerint. Emberi segítség is rendelkezésünkre áll, igénybevétele rajtunk is múlik.

Vannak korlátaink, hiszen a földi élet időben behatárolt. Megfelelő életvitellel sem kerülhetjük el a test, sőt a szellem időnkénti „kóros” állapotait. Ezeket az állapotokat nevezzük *betegségnek*. Fajtájuk, fokozatuk, időtartamuk nagyon különböző, ezt most nem kell részleteznem. A betegszerep a legáltalánosabb szerep, valamilyen módon mindenünk végigjártassa. Itt ismét csatlakozhatunk **Szent II. János Pál** pápánk fent idézett mondatához, mely a betegségeket egy kiemelkedő tünettel: *a szenvedéssel* jellemezte. Orvosként fűzöm hozzá, hogy a szenvedés mértéke, fajtája és kihatása a környezetre annyiféle, ahány ember van. Hogy mi az értelme – akár csak biológiailag, de nekünk hívőknek az örök élet szempontjából is –, ezt a kérdést minden ember legalább egyszer felteszi. És töpreng rajta tudós és tudatlan, biológus és teológus, hívő és hitetlen. Igen, a hívő ember is!

Egyházunk vezetői és szentjei lelkünk szempontjából úgy értékelik a szenvedést, mint az örök életre való törekvésünk egyik segítő eszközét, mely kompenzál, és segítséget nyújt nemcsak magunknak, hanem felajánlva a környezetünknek is.

És itt az újabb fogas kérdés: mi a szerepe a szenvedés csökkentésének, *a gyógyításnak*? Földi előny, égi hátrány? Hogy van ez? Miért van szükség orvosra, gyógyítóra, segítőre? Csak a hitetlen ember biológiai kényszere lenne? Hiszen a csak testi lény, az állat is nyalja a sebeit magának vagy gyermekének. A gyógyítás talán több ennél...

Nekünk, keresztényeknek nem nehéz megvilágító példát találnunk, aki maga a második isteni személy. Ő Isten válasza e kérdéseinkre. Valódi ember lett istensége mellett; szenvedett és emberként meghalt az általunk okozott szörnyű traumák következtében, a Kálvária eseményei csak tetőzték a bűneink okozta fájdalmakat. Ez az egyik fele az ő példájának. A másik: az Ő emberi élete, melyben tanított és gyógyított. Még a földi halálból is visszahozott embereket. Ő a legfőbb orvos, minden gyógyító mintaképe. Isten elvárja tőlünk, emberektől is, hogy legyünk közöttünk orvosok. A szívünkbe ültetett segíteni akarás e szép és áldozatos hivatásban is konkretizálódhat. Erre hívott meg engem is annak idején, még bőven gyermekkoromban. Hála az Úrnak, elég sok kanonizált szent, példakép kollégánk van **Szent Lukástól** kezdve **Boldog Batthyány Lászlóig**.

Bár a beteg- és az orvosszerep, mint írtam, összefügg, azért most nem az orvosok, hanem a betegek világnapja lesz. A világnapok tulajdonképpen krisztusi kérést valósítanak meg: „hogymindnyájan egyek legyenek” (*Jn 17,21*). Egy világnapon az emberiség az egész földkerekségen együtt ünnepel bizonyos személyeket, eseményeket; értéket emel ki, segítségre, rá gondolásra buzdít.

A betegek a legáltalánosabb, szinte végtelen kiterjedésű csoport, mindannyian szereplünk benne. A betegek világnapja voltaképpen az *emberek világnapja*. Mindegyikünkről szól, és mindegyikünknek:

1. Az egészség érték, óvjuk!
2. A betegség nem konkrét büntetés, bár sokszor helytelen tetteink következménye.
3. A betegség elkerülhetetlen, kérjünk segítséget!
4. Segítsük az éppen rázorulókat tetteikkel és imával!
5. Szeressük a beteg embert úgy, mint saját magunkat.

A teremtő, gyógyító Istenünk, aki az idő ura és akié a világ minden napja, legyen mindezekben példánk és erőforrásunk!

Dr. Trager Mária

Zita

Nemcsak a vasárnapi 9 órás szentmisén, hanem a közös kirándulásokon, kerti partikon is itt van közöttünk Udvardy Zita. Nem gátolja meg őt a közösségi életben az a tény, hogy kerekesszékkal közlekedik. Derűs arcán nyoma sincs a szomorúságnak. De miért is lenne? Ott áll mögötte férje, András és a gyerekek, Koppány és Csenge.

- Hatan vagyunk testvérek, én vagyok a legidősebb. András is nagycsaládból származik, az ő anyukája itt a plébánián sokáig hitoktató volt. Bár mi nem ide jártunk, de a két család ismerte már egymást rég óta. A szüleim Regnum Marianum tagok voltak, ott ismerték meg egymást, mi is már gyerekkorunktól jártunk oda és mellette hittanra. Szerettem ezt a regnumi életet, a közösségemmel rengeteget kirándultunk, táboroztunk, lelki gyakorlatokra járunk. Mostanra sajnos szétszéledtünk, sokan külföldön élnek, mások vidékre költöztek. De jött András, akihez csatlakozva bekerültem ebbe a közösségbe.

- 2003-ban 25 éves voltam, amikor kiderült; kezdődő sclerosis multiplexem van. A nevén kívül semmit nem tudtam róla. Fél órámba telt, míg felocsúdtam, aztán kerestem egy szakorvost, aki csak sm-beteggel foglalkozik, ő magyarázta el nekem, hogy miről is van szó. Röviden, ez autoimmun betegség, ami a központi idegrendszert támadja, ezért rengeteg különböző tünetet tud produkálni. Tudtam, hogy ez mit jelent, én mégis teljes életet akartam élni: családot, gyerekeket szerettem volna. Akkor már együtt jártunk Andrással, aki vállalta ezt, hamar összeházasodtunk, és gyors egymásutánban megszületett Koppány és Csenge.

- Hol és hogyan éltek? Hogy oldjátok meg a hétköznapiakat?

Felsőpakonyban (Gyál mellett) lakunk egy kertes házban. Minden úgy van kialakítva, hogy én jól tudjak mozogni benne, hiszen András korán munkába indul. Én keltem a gyerekeket, akik elmennek a helybéli iskolába, és nekem - mint minden otthon lévő anyukának - marad a mosás, főzés, takarítás. Nagyon szeretek főzni és vásárolni, a kerekes székekkel vidéken ez nem probléma. A gépi ügyintézés is az én hatáskörömbbe tartozik.

- Vannak kedvenc időtöltéseid?

- Nagyon szeretek kirándulni, kimozdulni, ezért is ragadok meg minden alkalmat, hogy veletek tartsak. Nagyon szeretnék eljutni Lourdesba is. Szeretek olvasni és gobelinezni, de ezt most szüneteltetnem kell, mert fáj a kezem.

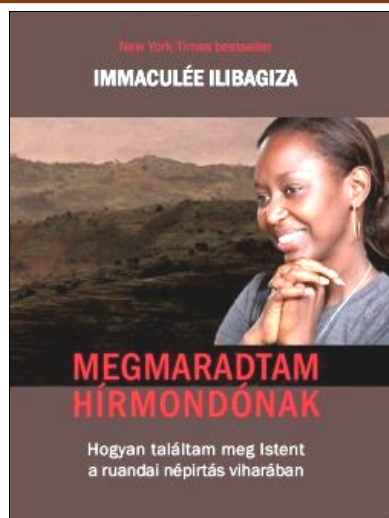
- Mit gondolsz, hogyan élnek ezt meg a gyerekeid?

Ők beleszülettek ebbe, és természetes számukra, hogy segítsenek. Észreveszem, hogy mások felé is nyitottak, segítőkészek. Szerintem ez az igazi integrált nevelés. Csenge szívesen segít a sütésnél, én is szívesen tanítgatom, nagyon jó hangulatú anya-lánya együttlétek ezek.

- Feltetted-e magadnak a szokásos kérdést, hogy „miért pont én”?

A bérnevevem Bernadett, s mikor megválasztottam, még nem sejtettem, hogy később milyen gyakran segítségemre lesz ez az egyszerű francia parasztlányból lett szent, aki alázatos maradt akkor is, amikor a Szűzanyával beszélgethetett, és a lourdes-i forrásokat felkínálta a betegek javára. Hamar túl tudom tenni magam egy-egy rossz hangulaton. Sokszor elfelejtem, hogy beteg vagyok, hiszen ez inkább egy állapot. Nekem a mozgásomban okozott maradandó károsodást, de többször volt probléma a látásommal, és volt olyan is, hogy nem tudtam beszélni. Ilyenkor kapok egy kis szteroidot, és többé-kevésbé helyrejön. Három havonta kell orvosi ellenőrzésre mennem, ide áltatában az én testvéreim kísérnek el, mert délelőtt ők jobban ráérnek. (Viszonzásul én is besegítek, gyakran főzök a nagy családnak.)

- Köszönöm, hogy ilyen jó családot kaptam a Jóistentől, nem is tudom mi lenne velem nélkülük!

Immaculée Ilibagiza fiatal lányként három hónapon át egy kis fürdőszobában rejtőzve élte túl az 1994-es ruandai népiirtást, melynek során elveszítette szüleit, testvéreit. Egyszerűen, őszintén, lebilincselően ír a családjáról, a félelmetesen kibontakozó eseményekről, és mindennekfelett arról, hogyan tudott Isten jelenlétéből erőt merítve, megbocsátó szeretettel és reménységgel telve kikerülni a borzalmas megpróbáltatásokból. Szavai nagyon hitelesen csengenek, és útmutatót jelentenek mindenkinek, aki ezzel a problémával küzd.

Megrendítő, felemelő, reményt adó olvasmány. Sodró erejű tanúságtétel arról, hogy Isten minden helyzetben sokkal közelebb van hozzánk, és sokkal jobban hallja az imáinkat, mint remélni mernénk. S hogy a történelmet a gonoszság fel-feltörő hullámai ellenére a szelíd és hatalmas Isten irányítja.

A kötet a MÉCS Családközösségek gondozásában jelent meg 2019 októberében.

Fordította Ménesiné Mezősi Krisztina

Böjte Csaba, Csókay András, Gundel Takács Gábor, Krúdy Tamás és Székely János ajánlásával

NYÁRI ÉLMÉNYEK - KICSIT MÁSHOGY

Nagyon régen volt már az az idő, amikor utoljára írtam cikket a Szentek Mi Ujságjába, akkor még a hittantábori élményekről számoltam be mint lelkes hírmondó. Köszönöm a lehetőséget, hogy újra átélhetem ezt a szerepet, bár a környezet és maga a szerep is, azt hiszem, egy csöppet változott azóta.

Aki nem ismerne, Bogyi vagyok, nem is merek belegondolni, hogy hány éve járok a Szentekbe, és vezetem a gitáros kórust. Viszont, nemcsak Bogyi vagyok, hanem Melles Fanni is, aki építész, dolgoztam már sok projekten otthon is, viszont jelenleg a doktori képzésemet csinálom Melbourne-ben. Lehetőséget kaptam, hogy amivel később foglalkozni szeretnék (nagyjából a jövő városáról van szó), itt kutassam Ausztráliában. Kapva kaptam az alkalmon, párommal összeköltöttünk, Zoli atya nagyon kedvesen megáldott még utoljára, édes szüleim sírva-örömmel búcsúztattak minket a Liszt Ferenc reptéren augusztusban, és azóta itt tengetjük életünket, nagyon élvezve azt. A kutatás nagyon jól halad, a lehető legjobb helyet választottam ehhez.

Amikor elhagytam Magyarországot, akkor Melles Fanni Réka voltam, a képzett és ambiciózus építész tele tervekkel, ami megérkezve Ausztráliába persze nem változott. Elkezdtük megismerni a környéket, barátokat szereztünk, mindenhol a világból, Thaiföld, Németország, Sri-Lanka, Irán, Kína, Szingapúr meg persze Ausztrália - mind itt tömörülnek, és egymás mellett élik világukat, kutatnak. Viszont egyik esti beszélgetésen egy picit arcba csapott az alábbi beszélgetés: Egy ausztrál idősebb úriember lelkesen kérdegetett az utunkról, hogy hogy kerültünk ide, miért, mit csinálunk stb. Nagyon kedves volt, majd a végén hozzátette, hogy nagyon jó volt pozitív migrációs történetet hallania, mert amúgy annyira nem találkozik szakképzett migránsokkal. Igen, mély levegő, jól olvastad ;)

Ez azt hiszem, hogy megütött. Melles Fanni Réka, becenevén Bogyi, az ambiciózus és képzett építész leánya: a szakképzett migráns. Nem volt benne semmi bántó, komolyan érdeklődve beszélgettünk, mindenféle negatív érzés nélkül.

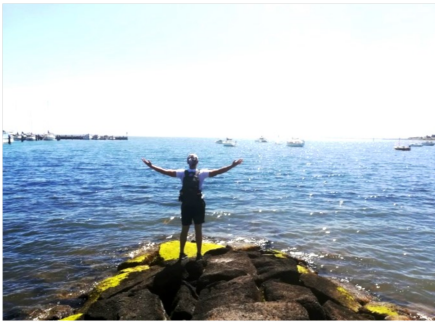
Az este folyt tovább, minden rendben volt, majd párommal hazaérkezvén beszélgettünk egy kicsit erről, és jót vihogtunk, hogy valóban, mi itt most szakképzett migráncsok vagyunk annak minden előnyével és minden hátrányával együtt. Viszont tény, bár igen meglepő: hogy mennyire nem érdekel senkit, hogy mi itt szakképzett migráncsok vagyunk. Feltűnik az embereknek, hogy külföldiek vagyunk, igen, megkérdezik, hogy honnan jöttünk (ilyenkor játszunk velük a játékot, hogy na találd ki, majd jól megsértődünk, mikor a felük Franciaországot mondja), majd kérdegetnek az életéről, a kutatásról, meg egyebekről. De sosem tapasztaltunk negatív hozzáállást egyikünkhöz sem.

Mikor gondolkodtam, hogy miről írjak, a vasárnapi misén az atya két külön könyörgést olvasott fel: az egyik a bozítottuk áldozataiért, a másik a migránsokért a világ minden táján. Hogy megtalálják a boldogulásukat és boldogságukat a közösségben, ahova érkeznek, és hogy a közösség is boldogan tudja fogadni őket, ahova sodorja őket az élet. Nagyon érdekes volt hallani a szent istváni gondolatokat egy ausztrál atyától: "Mert az egy nyelvű és egy szokású ország gyenge és esendő. Ennélfogva megparancsolom neked, fiam, hogy a jövevényeket jóakarattal gyámolítsd, és becsben tartsd, hogy nálad szívesebben tartózkodjanak, mintsem másutt lakjanak." (Szent István Király Intelmei Imre Herczeghez, Kuruc Ágnes fordítása, MÉK könyvtár)

Egyre több ismerősünk és barátunk lesz, mindenféle nációból, akik mind megkeresik és megtalálják a maguk életét itt egymás mellett, békességben. Akik több éve élnek itt, izgatottan várták, hogy mi lesz a reakciónk a nyári, meleg karácsonyra. Hát... kisé szurreális volt december 26-án az óceánban fürdeni, de nem panaszkodom. Nagyon jól érezzük magunkat, reméljük, hogy otthon is minden rendben van, a szülői tudósítások néha segítenek közelebb hozni Magyarországot Ausztráliához.

Aki szeretné követni, hogy mi történik velünk, az meglehet az alábbi blogon, amit hetente írok:

fannimelles.com/personal/_blog

Hírek, hirdetések, programok

„Szenved valaki közületek? Imádkozzék. Beteg valamelyiketek? Hívassa el az egyház előjáróit, és azok imádkozzanak fölötte, s kenjék meg olajjal az Úr nevében. A hitből fakadó ima megszabadítja a beteget, és az Úr talpra állítja.»
(Jakab 5, 13-15)

A BETEGEK VILÁGNAPJÁN

február 11-én, kedden a Kruspér utcai kápolnában

a fél 6 órai misén

lehetőség lesz a betegek szentségének felvételére.

Előtte gónási lehetőség.

Ő és én címmel indult televíziós sorozat, melyben különböző élethelyzetben lévő, különböző foglalkozású és korú ember mesél személyes hitéről és Istenről.

A sorozat az M5 csatornán látható, de a NEK honlapján is visszakereshető: <https://www.iec2020.hu/hu>

Február 3-án, hétfőn Szent Balázs vértanú ünnepe lesz.

Balázs-áldást a következő vasárnap is adunk!

a keresztény egyházak és civil szervezetek széles körű összefogásával.

Az országos rendezvénysorozat célja, hogy felhívja a figyelmet a házasság, a család értékeire és fontosságára, és segítséget nyújtson a házasságra készülőknek vagy a párkapcsolati problémákkal szembe-sülőknek.

A programok <http://hazassaghete.hu/tovabbi-programok-2020/>

Február 22-én délután 5 órától

az egyetemisták közösségi termében

egyházközségi

FARSANGI BATYUS BÁL

az egész család számára!

Közös játék, vetélkedő, tánc, étel-ital, tombola

Február 26-án hamvazószerda lesz. Ezzel megkezdődik a nagyböjt. Hamvazás a szerdai és a vasárnapi szentmiséken is lesz.

Közeledik az adóbevallás ideje!

Az állampolgárok idén is rendelkezhetnek személyi jövedelemadójuk kétszer 1%-áról.

Az **első 1%-ot** az **Egyház** javára lehet felajánlani: A Magyar Katolikus Egyház technikai száma: 0011

A **második 1%-ot** különféle jótékonyági intézményeknek és alapítványoknak szánhatják:

ha egyházközségünket szeretné támogatni, akkor a **SENT TÁDÉ ALAPÍTVÁNY AZ IFJÚSÁGÉRT** (adószáma: 18055971-1-43),

ha pedig Karitás-célokat szeretne támogatni, akkor a **KARITÁSZ TÁMOGATÓ ALAPÍTVÁNY** (adószáma: 19666275-1-43)

javára szíveskedjék rendelkezni!

Felajánlások az utolsó padról elvihetők.

A felajánlás nem kerül külön pénzükbe az adományozóknak!

Amennyiben viszont nem rendelkeznek vele, kétszer 1%-uk az államkasszában marad!!!

A rendelkező nyilatkozat abban az esetben sem felesleges, ha valakinek a személyi jövedelemadója (pl. a családi adókedvezmény miatt) nulla forint. Az adóhatóság ugyanis az egyházaknak járó támogatás megállapításánál a rendelkező személyek létszámát is figyelembe veszi.

Akinek az adóbevallását a NAV készíti, az ellenőrzéskor figyeljen arra, hogy a rendelkezést **külön** megtegye akár az elektronikus felületen vagy papír alapon. A NAV ezzel nem foglalkozik!!!

Aki papír alapon, borítékban küldi be, nagyon ügyeljen a formai követelményekre, mert az adóhatóság emiatt sok nyilatkozatot elutasít. (Ezek: a borítékon szerepeljen az adóazonosító jel, név és lakcím, valamint a lezárt postai boríték ragasztott felületére átnyúlóan saját kezű aláírás is meglegyen.)

Minden rendelkező nyilatkozat számít!

Köszönjük szépen!

Mi Újság? – a Magyar Szentek Templomának havi tájékoztató lapja. Kiadja a Magyar Szentek Plébánia. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány. Ha a lappal kapcsolatban bármilyen észrevétele van, megteheti a 209-22-24-es telefonszámon vagy az 1507 Budapest, Pf.: 70. levélcímen. E-mail: magyarszentekbp@freemail.hu. Honlapunk: <http://www.magyarszentektemploma.hu/>